

Som før sagte, vokser Kravet om en Jordværdibeskatning sig stærkere og stærkere, som Aarene gaar, og een Ting maa man i denne Forbindelse ikke glemme, at den talrigste Stand blandt Landboerne, nemlig hele den organiserede Husmandsstand, staa bagved dette Krav. Dette synes jeg, man maa tage noget Hensyn til. Her bygges jo ikke, om jeg saa maa sige, positive Forslag op, fordi Finansministeren faar sin Villie med Hensyn til den særlige Jordvurdering. Det, der sker ved, at denne udføres, er den simple Ting, at man bliver i Stand til gennem de derved fremkommende Oplysninger i nogen Grad at danne sig et Begreb om, hvorledes Jordværdien stiller sig her i Landet, og hvilke Betingelser Jorden overhovedet har som Skattegrundlag. Naar Kravet er saa stærkt, som det er i Befolkningen, er dog det mindste, man kan gøre, at fremskaffe Oplysninger. Og andet er det i Virkeligheden ikke, Finansministeren har andraget om. Den højtærede Minister har ikke een, men mange Gange pointeret, at her drejer det sig ikke om at faa en Jordvurdering, hvorpaa der bygges positive Forslag op. Selvefølgelig er det, som den højtærede Ordfører sagde, ikke for Fornøjelsens Skyld, man vil foretage Jordvurderingen, men paa den anden Side maa det indrømmes, at den første Betingelse for, at man overhovedet kan tænke sig at gaa til et Skattegrundlag som det, her er Tale om, er, at man faar de Oplysninger, som nu en Gang er nødvendige, ikke alene for at kunne stille Forslag, men ogsaa for, at en Diskussion overhovedet kan aabnes med nogen som helst Udsigt til Udbytte. Jeg anbefaler derfor saa indtrængende, som det er mig muligt, at stemme imod det af Fler-tallet stillede Ændringsforslag under Nr. 2.

la Cour: Skat paa fast Ejendom har været kendt i lange Tider baade her og i andre Lande. Den har ubetinget den Fordel, at den er indesluttet i Ejendommen. Den, der køber en Ejendom eller søger at erhverve en Ejendom, ved paa Forhaand, at Skattebyrden ligger der, og har taget Hensyn hertil ved Købet, idet han rimeligvis har givet saa meget mindre for Ejendommen, som Skatten kapitaliseret vil udgøre. Da vi gik over fra de gamle Skatter paa fast Ejendom til det nye Skattegrundlag med Ejendomsskyld, blev der af Statskassen gjort betydelige Nedsættelser i den Indtægt, Statskassen kunde have af fast Ejendom. Det beløb sig til ca. 6 Mill., som Statskassen slog af. Trods disse 6 Mill., hvormed Skatten blev sat ned paa fast Ejendom,

var der dog visse Ejendomme, der led ved, at vi fik en ny Skattebasis, og det gjaldt særlig de store Købstadejendomme og de store Ejendomme i København, men for øvrigt ogsaa nogle af de smaa Ejendomme, saavel i Byerne som paa Landet. De vilde lide et Tab, men for at dette Tab ikke skulde blive for stort, blev der lavet nogle Fradragsregler, som skulde holde de smaa Ejendomme fri for at faa yderligere Skattepaalæg. Det Skattefradrag, som den Gang blev givet, drejede sig om saadant noget som 450,000 Kr., som vi altsaa vilde have haft mere, saafremt dette Fradrag i Ejendomsskylden ikke var kommet til. Ved nærværende Lovforslags Forelæggelse i det høje Folketing var imidlertid dette Skattefradrag blevet udvidet til at skulle gælde alle Ejendomme, og dette vilde nedbringe Statskassens Indtægter med 5—600,000 Kr. Men det er ikke det Sted, hvor det rammer haardest. Det vil ramme ganske anderledes haardest i Kommunerne, særlig i Landkommunerne, thi Sagen er den, at det Beløb, som nu udskrives paa fast Ejendom, er det samme, men selvfølgelig, naar Ejendomsskylden bliver mindre, saa faar de øvrige Ejendomsskatter en større Part at bære, og det vil give sig Udslag i, at der bliver lagt en større Skattepligt paa de større Ejendomme og draget en Skattebyrde fra de smaa Ejendomme. Det er altsaa paa en Maade en Uret og særlig i Landkommunerne, hvor der lignes saa overordentlig meget som 50—70 pCt. af de sognekommunale Udgifter paa de faste Ejendomsskatter. Endnu arbejder man jo i Landkommunerne med $\frac{2}{5}$ Ejendomsskyld og $\frac{3}{5}$ gamle Hartkornsskatter og Bygningsafgiften, men efterhaanden som Ejendomsskylden kommer til at rykke ind, vil en Del af de Ejendomme, der hidtil har svaret Skat og endnu svarer Skat af de $\frac{3}{5}$, blive aldeles skattefri. Efter min Mening er der derfor en meget stærk Grund til, at man ikke indlader sig paa det af Folketinget vedtagne Forslag om Forøgelse af Fradraget paa alle Ejendomme.

Der er dernæst Forøgelsen af Fradraget for de smaa Lejligheder. Det er dog vel et stort Spørgsmaal, om egentlig dette Skattefradrag paa de smaa Lejligheder kommer Lejeren til gode, og det er jo selvfølgelig det, man tænker paa. Det Afslag i Lejen af en Lejlighed i København kan allerhøjest blive 88 Øre om Maaneden, i Købstæderne 46 Øre og paa Landet 23 Øre. Da Lejen her i København og i Købstæderne af de smaa Lejligheder i Regelen erlægges maanedsvist, tvivler jeg om, at nogen som helst Ejer vil nedsætte Lejen, fordi de faar den lille